

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

والنتین کاتاسونوف (Valentin Katasonov)

برگردان و توضیحات از: ا. م. شیری

۱۵ اکتوبر ۲۰۱۲

«پایان جهان» و بانک فدرال^(۱)

در ماههای اخیر در رسانه های جمعی مطالبی راجع به نزدیک بودن پایان جهان انتشار یافته و حتی ۲۱ دسمبر سال ۲۰۱۲ را تاریخ مشخص آن اعلام می کنند (۲۱/۱۲/۱۲). همه این پیامها یک معنی دارند: گویا مدت اجاره ۹۹ ساله ماشینهای چاپ از سوی بانک فدرال امریکا در این روز به پایان می رسد...

مسئله قانون مصوب سال ۱۹۱۳ راجع به بانک فدرال.

مدت اجاره از تاریخ ۲۱ دسمبر سال ۱۹۱۳، هنگامی که کنگره امریکا قانون بانک فدرال دایر بر تشکیل بانک مرکزی را تحت عنوان «بانک فدرال ایالات متحده امریکا» تصویب کرد و صلاحیت انتشار پول در کشور را به عهده آن واگذار نمود، حساب می شود. به همین سبب، نویسندگان مطالب راجع به «۲۱/۱۲/۱۲» به مفروضات زیر تکیه می کنند:

- ۱- در روز موعود، «ماشینهای چاپ پول» بانک فدرال کار خود را متوقف می کنند؛
  - ۲- در مدت کوتاهی اقتصاد امریکا و جهان که همگی به دلار وابسته هستند، با کمبود نقدینگی (پول) مواجه می شوند؛ این نیز موجب اختلال در همه سطوح زندگی، افت سریع تولید و مصرف، تشدید تنشهای اجتماعی می گردد؛
  - ۳- بر اساس تضادهای اقتصادی و تنشهای اجتماعی، مناقشات مسلحانه در تمام سطوح آغاز می شود؛ جنگ جهانی با کاربرد تسلیحات کشتار جمعی در مقیاس جهان اجتناب ناپذیر می گردد.
- به عبارت دیگر، ۲۱ دسمبر زنجیره رویدادهای منتهی به آخر الزمان شروع می شود، و چندی بعد، پایان جهان فرا می رسد.

«اجاره ماشینهای چاپ» به واسطه بانک فدرال امریکا یعنی چه؟ اگر از وژادگان دقیق تر استفاده کنیم، این است که در مدت کمتر از سه ماه، مهلت مجوز یا امتیاز تفویضی کنگره امریکا به این نهاد خصوصی به پایان می رسد. اما موضوع اصلی و اساسی این صلاحیتهای عبارت از حق انتشار ابزار قانونی مبادله – دلار امریکا می باشد.

سعی می‌کنم مسأله مدت صلاحیت بانک فدرال را روشن سازم و در عین حال، ارزیابی خود نسبت به آینده این نهاد را بیان نمایم.

لازم به ذکر است که در ماه دسمبر سال ۱۹۱۳، قانون بانک فدرال (Federal Reserve Act of 1913) تصویب شد. در ضمن، گاهشناسی وقایع بدین شرح است:

الف - در ۲۲ دسمبر سال ۱۹۱۳، مجلس نمایندگان آمریکا این لایحه قانونی را تصویب کرد؛

ب - در ۲۳ دسمبر سال ۱۹۱۳ مجلس سنا نیز آن را تصویب کرد؛

ج - در همان روز ۲۳ دسمبر سال ۱۹۱۳ (دقیقاً یک ساعت پس از تصویب در سنا) - پس از امضاء توسط رئیس جمهور آمریکا وودرو ویلسون، حکم قانونی یافت.

علت این که چرا در مطالب منتشره در باره «پایان جهان» به روز ۲۱ دسمبر تأکید می‌شود، معلوم نیست. گمان می‌شود که همگونی و تلفیق رقمهای «۱۲/۱۲/۲۱»، خوشایند مؤلف بوده است. اسرار آمیز به نظر می‌رسد. مدت الاجازه «ماشینهای چاپ اسکناس»

در ماده چهار قانون مذکور (به ترتیبی که در سال ۱۹۱۳ تصویب شد)، صلاحیت بانک فدرال (متشکل از ۱۲ بانک)، به مدت ۲۰ سال، یعنی، تا پایان ۱۹۳۳ تعیین شده است. بدین ترتیب گفته می‌شود، که اگر مجلس سنا آمریکا قانون ویژه ای تصویب کند و یا بانک فدرال از قانون مصوب ۱۹۱۳ تخلف نماید، پیش از موعود مقرر از آن سلب صلاحیت خواهد شد.

در متن اصلی چنین آمده است: [این قانون] «در مدت ۲۰ سال تا وقتی که بر اساس قانون مصوب کنگره یا به علت نقض قوانین لغو نگردیده، معتبر است».

در قانون سال ۱۹۱۳ هیچ اشاره ای به اجاره ۹۹ ساله نشده است.

در تاریخ آمریکا در هنگام تأسیس بانک فدرال تمایل معینی برای دادن مجوز (منشور، اساسنامه- امتیاز) به بانک مرکزی آمریکا به مدت ۲۰ سال به وجود آمده بود. نمونه اولیه بانک مرکزی، بانک آمریکا بود و پس از آن اولین بانک آمریکا و سپس بانک دوم آمریکا. بانک آمریکا در سال ۱۷۸۱ مجوز گرفت، اما پدران مؤسس فوراً متوجه خطراتی شدند که انقلاب پیروز آمریکا می‌تواند به این نهاد وارد می‌آورد، بعد از چهار سال جواز خود را باطل کردند. اولین بانک آمریکا در سال ۱۷۹۱ جواز گرفت و بیست سال به فعالیت خود ادامه داد. اما مدت اعتبار جواز تمدید نشد. بالاخره، دومین بانک آمریکا در سال ۱۸۱۶ از کنگره کشور مجوز گرفت، اما این مجوز هم خیلی زود، در سال ۱۸۳۴ ملغا گردید. انجام این امر، با زحمت و خطر زندگی رئیس جمهور آمریکا اندرو جکسون میسر شد. پس از آن، آمریکا به مدت هشتاد سال بدون بانک مرکزی به حیات خود ادامه داد، با وجود این، بانکداران در تمام این مدت تلاشهای بی وقفه ای را برای تحمیل این نهاد به مردم آمریکا به عمل آوردند. در بسیاری از منابع، در این باره گفته می‌شود، که بانک فدرال از بسیاری وقتها پیش، صلاحیت ابدی گرفته است. ولی اغلب اوقات، زمان گذار بانک فدرال به اجاره دائم ماشینهای چاپ پول به طور دقیق تعیین نمی‌شود. بدین سبب هم در این باره که در طول تقریباً چند قرن موجودیت بانک فدرال آمریکا، مجموعاً در حدود ۲۰ مورد متمم و اصلاحیه در قانون سال ۱۹۱۳ به تصویب رسیده است، کار جدی انجام نمی‌گیرد. در ایالات متحده آمریکا مجموعه ای از قوانین تحت عنوان قوانین ایالات متحده آمریکا وجود دارد (United States Code -U.S.C.) و در آن تمامی قوانین جاری آمریکا به اضافه اصلاحیه ها و قوانین متمم مصوبه در زمانهای مختلف، از جمله، نسخه تا امروز معتبر قانون بانک فدرال بازتاب یافته است.

معلوم نیست چرا زمان گذار بانک فدرال به «اجاره دائم ماشینهای چاپ» اغلب با راه یافتن فرانکلین روزولت، رئیس جمهور امریکا به کاخ سفید پیوند زده می شود (او در ژانویه سال ۱۹۳۳ کاخ سفید را تحویل گرفت). ظاهراً، اولین کاری که او انجام داد، با اعمال فشار به کنگره (در جلسه مخفی) متممی را به تصویب رساند که بر اساس آن صلاحیت دائم به بانک فدرال تفویض گردید. مقاله واین کرائوتکرامر تحت عنوان «بانک فدرال- تشکیل آن، تاریخچه و ستراتیژی فعلی»، یکی از مشهورترین مطالب توطئه گرانه از این نوع می باشد. او در این مقاله در باره سرنوشت قانون سال ۱۹۱۳ می نویسد:

«بند ۳۴۱، بخش ۲: مدت اعتبار این قانون، در صورتی که از سوی کنگره لغو نشود یا اگر مجوز بانک فدرال به علت نقض قوانین ملغاً نگردد، ۲۰ سال است. طول دوره فعالیت بانک فدرال ۲۰ سال، یعنی تا سال ۱۹۳۳ تعیین شده است! در این دوره چه کسی عهده دار مقام ریاست جمهوری بود؟ البته، فرانکلین روزولت. اما، پایان فعالیت بانک فدرال اتفاق نیفتاد.»

اما از خدمات ناکرده فرانکلین روزولت به صاحبان بانک فدرال بسیار سخن می گویند. اگر چه واقعاً هم در سال ۱۹۲۷ قانونی به تصویب رسید که بر اساس آن، محدودیت موقتی امتیاز بانک فدرال برای چاپ پول لغو گردید. در متن اصلی قانون گفته می شود: «این قانون پس از ۲۵ فبروری ۱۹۲۷ تا زمانی که طبق قانون مصوب کنگره یا به علت تخلف از قوانین لغو نگردیده، معتبر است». این فرمولبندی، منهای عبارت «به مدت بیست سال»، به قانون ۱۹۳۳ بسیار شبیه است (این مصوبه در مجموعه قوانین ایالات متحده امریکا منعکس شده است).

هیجانان کنونی پیرامون بانک فدرال

این واقعیت اهمیت دارد که در قانون مربوط به بانک فدرال، حق کنگره امریکا برای لغو امتیاز بانک فدرال به یکی از دو دلیل زیر لحاظ شده است:

الف - قانون مصوب کنگره در باره چنین لغوی (حتی در صورت اجرای تمامی الزامات قانون بانک فدرال)؛
ب - تخلف بانک فدرال از قانون مصوب سال ۱۹۱۳.

من شخصاً هیچ تردیدی در این باره ندارم، که بانک فدرال به علت نقض فاحش قوانین امریکا از مدتها پیش می بایست از صلاحیت خود محروم می گردید. عملیات مخفیانه اعطای وامهای کلان به بانکهای خصوصی معظم در دوره بحران اخیر، یکی از نمونه های بسیار قابل ملاحظه به حساب می آید. ممیزی جزئی بانک فدرال نشان داد که مقدار چنین وامهایی به بیش از ۱۶ تریلیون دلار می رسد. جالب توجه است که بخش بزرگی از وام گیرندگان، بانکهای غیر امریکائی هستند. در صورتی که بانک فدرال فقط با موافقت کنگره می تواند به نهادهای خارجی وام بدهد. همچنین شایسته توجه این است که همه آنها به طور مخفیانه و بدون اطلاع «خادمان مردم» - نمایندگان و سناتورها- اعطاء شده است. تا کنون (الان دیگر یک سال از درج نتایج این حسابرسی گذشته است) به حسابرسی نقطه پایان گذاشته نشده است. رئیس بانک فدرال، بن برنانکه هم هیچ توضیح معقولی در مورد عملیات مخفی ارائه نداده است.

هیچ رمز و راز خاصی در مورد فعالیت های بانک فدرال وجود ندارد. جا دارد بانکداران جهانی و ملت امریکا به شدت مخالفت نمایند. اگر چه نارضایتی مردم در قبال فعالیت های علناً راهزنانه باند فاسد بانکداران در همه دوره موجودیت بانک فدرال از سال ۱۹۱۳ به اوج خود رسیده است، اما بانکداران هنوز می توانند موقعیت خود را حفظ کنند. تابستان سال ۲۰۱۲ این خبر حیرت آور در همه رسانه های جهانی انتشار یافت: «کنگره امریکا در تاریخ ۲۵

جولای طرح قانونی تهیه شده توسط نماینده نامدار کنگره، ران پل ناظر بر حسابرسی بانک فدرال را با ۳۲۷ رأی موافق در مقابل ۹۸ رأی مخالف، تصویب کرد.

لازم به تأکید است که لایحه قانونی حسابرسی کامل بانک فدرال، از آن جمله، انطباق وضعیت حقوقی این نهاد با قانون اساسی آمریکا را در نظر دارد. یادآوری می‌کنم که طبق قانون اساسی آمریکا حق چاپ پول، جزء حقوق انحصاری مردم آمریکا و کنگره منتخب آنهاست. صحیح است، امروز اکثریت قابل ملاحظه مردم آمریکا به «کشف» این واقعیت نائل شده اند: ۹۹ سال پیش، حق چاپ پول به یک شرکت خصوصی به اجاره داده شده است. غیر از این، مردم آمریکا هنوز هم نمی‌دانند چه کسی از این حق برخوردار است. عده ای از پژوهشگران نکته سنج (مثلا، یوستاس مولینس، مؤلف کتاب «اسرار بانک فدرال») ثابت می‌کنند که بانکهای غیرامریکائی جزء سهامداران اصلی بانک فدرال هستند.

از قضا، نه ران پل و نه دیگر مخالفان حرفه‌ئی و سرسخت بانک فدرال یک بار هم این مسأله را که مهلت اجاره «ماشینهای چاپ» در پایان سال جاری به اتمام می‌رسد، به کنگره آمریکا یادآوری نکرده اند. می‌پندارم که آنها بر تمام نقطه و ویرگولهای قانون فدرال رزرو اشعار دارند. لایحه قانونی حسابرسی بانک فدرال هنوز هم اعتبار قانونی نیافته است. بدین ترتیب سهامداران این شرکت خصوصی پایداری بیشتری از خود نشان می‌دهند (هم اکنون آنها برای «تدفین» همین لایحه قانونی در کنگره آمریکا کوشش می‌کنند). با این وجود، رأی گیری در کنگره، حادثه ای بسیار مهمتر از رقم موهوم «۱۲/۱۲/۲۱» در حیات آمریکا (و حتی جهان) شمرده می‌شود.

آیا به همین علت نیست که بن برناکه و شورای عملیات فدرال بانک در بازار باز («شورای خبرگان»)، برای حل مسأله شروع مرحله سوم به اصطلاح «کاهش کمی سوم» شتاب بخشیده اند؟ ، بانک فدرال در پشت این اصطلاح و تحت پوشش هیاهوی «مبارزه با بیکاری» مبالغه‌هنگفتی را (ماهانه ۴۰ میلیارد^(۱) دلار به صورت خرید اوراق «زباله» رهنی از اوراق بهادار بانکها) در بین بانکهای خصوصی امریکائی در وال استریت توزیع می‌کند. بانکداران کوشش می‌کنند آخرین قطرات را از «ماشینهای چاپ» بچکانند. اما، جالب این است که اگر فردا حق اجاره «ماشینها» را از آنها سلب نمایند، چه روی می‌دهد؟

بانکداران بانک فدرال در عین حال دیوانه وار به دنبال یافتن راههای بنیادی نجات خود می‌گردند. روحیه ماجراجویی و پرخاشگری در میان آنها به شدت رشد می‌کند. برافروختن آتش جنگ در خارج از آمریکا مهمترین حرکت ستراتژیک آنهاست که به عقیده آنها، موجب انحراف توجه و خشم قانونگذاران امریکائی و مردم آمریکا از بانک فدرال به سمت حوادث دیگر (تروریستها، اسلامگرایان، دیکتاتورها و امثالهم) می‌گردد. بانکداران ادامه اجاره در شرایط جنگهای مداوم با بقیه جهان را بهترین روش کسب سود می‌شمارند. اجرای برنامه فوق الذکر صاحبان بانک فدرال، یک راه سرراست به طرف جنگ جهانی به حساب می‌آید.

سلب اختیارات بانک فدرال، بی توجه به تاریخ موهوم «۱۲/۱۲/۲۱»، نه تنها بر اساس قوانین آمریکا، حتی طبق نص صریح آن، ممکن و ضروری است. ران پل این موضوع را در کتاب خود تحت عنوان «پایان بانک فدرال» (End the Fed)، پرفروش ترین کتاب آمریکا، به طرز متقاعد کننده ای توضیح می‌دهد. پایان دادن به بانک فدرال نه تنها به نفع مردم آمریکا، حتی به سود همه جهان است...

توضیحات مترجم:

(۱)- بانک فدرال- فدرال رزو، عنوان رسمی بانک مرکزی امریکا است که از اتحاد ۱۲ بانک خصوصی تشکیل یافته است. رجوع شود به مقاله مارتین کوکشا تحت عنوان: «صادرات دالر و جنگ، بنیان اقتصاد امریکا»، در این نشانی:

<http://www.afgazad.com/Siasi-12/100312-T-AMS-Saaderaate-Dolar-Wa-Jang.pdf>

(۲)- وقتی که یک عده بانکدار صلاحیت چاپ پول (دالر) را در انحصار خود دارند و آن را به ارز واحد جهانی تبدیل کرده اند، بگذار هر کسی هر قدر دلش می خواهد، از «دموکراسی» و «حقوق بشر»، از «دیکتاتورها» صحبت کند؛ بگذار از جنگهای امریکا برای صدور «دموکراسی» دفاع کند؛ بگذار فقدان «دموکراسی» و «آزادی بیان» را علت تخریب سوسیالیسم و تجزیه اتحاد شوروی و بسیاری از کشورها تعریف کند...

<http://www.fondsk.ru/news/2012/09/28/o-konce-sveta-i-federalnoj-rezervnoj-sisteme.html>

۲۹ مهر- میزان ۱۳۹۱